

iti proti Vidinu, Lješanin proti Nišu in Nikolič v Sjenico.

Ruski-rumunski-črnogorski-turški boj.

Lani 31. avgusta so Turki dobili novega sultana; obletnico so hotli letos obhajati z zmagovitim napadom na rusko vojsko, katero obdajajo med Donavo in Balkanom od 3 strani. Ali že se kaže, da so preslabi. Od južne strani Sulejman-paša ni bil več v stanu prodirati. Ob Šipkinem klancu se mu je glavna sila razbila. Od 50.000 mož je skoro polovico zgubil, z ostanki se pa je v Kazanlik vrnil nazaj. Pravijo tudi, da je 19.000 mož poslal Osman-paši črez Trojan, 20 ur proti zahodu. Šipkinovo sotesko imajo Rusi in so njo silno zašancali. Cesar Sulejman od juga ni mogel, to sta storila Mehemed-paša od izhoda in Osman-paša od zapada. Mehemed-paša je 31. avgusta zgrabil z 25.000 Turki generala Leonova pri Sadini, ki je imel samo 3000 pešakov, 500 konjenikov 10 kanonov. Toda Leonov se je junaško branil celi den in se je zvečer umaknil nazaj do glavne ruske voje pod cesarjevičem. Ta vojna ni namenjena napadati, ampak le braniti se, dokler ne bo Osman-paša iz Plevna vržen. Osman-paša je 31. avg. tudi napal Ruse pri Žgalici blizu Plevna, toda nesrečno. Rusi so ga pustili napadati celi den v močne šance, na večer so pa planili vun iz njih in Turke zapodili nazaj, Rusov je palo 500, Turkov pa 2000. To je prva slavna zmaga Rusov na prostem bojišču. Sedaj se je bržčas začel glavni napad na Osmana. Kajti 3. sept. sta ruska generala Imeretinski in Skobolev po strašnem krvi prelivanju Turkom vzela Lovae, 8 ur na jugu od Plevna. Zadi za Plevnom pa se bliža Osman-paši od Donave sem rumunski knez z 30.000 Rumuni. Osman je tedaj že precej zajet. Meseca avgusta so Rusi črez Donavo prepeljali 90.000 novih vojakov. Carska garda, 60.000 mož, prehaja ravno sedaj Donavo. V Aziji so Turki morali zapustiti Kavkaz. Ruski general Albazov jih je v morje zapodil iz njihovega zadnjega mesta: Suhum-kale, kamor so bili 19. maja prišli.

Za poduk in kratek čas.

Črtice iz slovanskega bojišča v Aziji in Evropi.

XI. Soteska ali klanec skozi Balkan-goro od Šipke na južni strani do Gabrove na severnem znožju je 6 ur dolga in na sredi 3954 črevljev visoka, tedaj tako, kakor naše Pohorje med sv. Arijhom in Veliko kapo. Stezo skozi klanec je 20. avgusta varovalo 3000 Rusov, ki so bilo posebno na višini dobro zašancani. Ker je 50.000 Turkov tukaj hotlo prodreti, je nastal ljut boj, ki je trajal 10 dni in se je končal s tem da so bili Turki strašno razdjani in zbiti nazaj. Boj popisuje angleški major Forbes, ki je na ruski strani stal in gledal, tako-le:

V torek zjutraj sem zvedel v ruskem glavnem stanu, da gre Sulejman-paša s 40 bataljoni proti Šipki-soteski. Precej sem jezdil proti jugu. In res je Sulejman uže 19. avgusta vzel vas Šipko in je 21. začel napadati sotesko, ki je od Rusov bila zasedena. Skoraj neprenehoma so se bojevali. V sili so Rusi naglo potrebovali pomoči. Vodolškega polk je marširal tako urno, da ljudje dva dni niso ne spali ne kuhali; polkovnik je peljal svoje ljudi naravnost skozi Gabrovo; vozovi z ranjenci so vedno drdrali po cestah, njim nasproti pa so šli municijski vozovi proti Šipki. Uže pred dnevom se je začela kanonada. Grmenje je bilo vedno hujše in vedno so prihajali ranjenci. V Karavli je bilo vse polno težko ranjenih, posebno mnogo častnikov, med njimi tudi 2 polkovnika. Boj v Šipki-soteski se pač sme imenovati boj ruskih častnikov. Palo jih je 98 in 1 general. 21. avg. je bila vsa ruska moč v soteski pod poveljem generala Radeckega, in je imela 20 bataljonov, t. j. 17.000 mož, kateri pa so v prejšnjih bojih uže mnogo trpeli. Ko se je dan zaznal, je strelna brigada Mirskega polka napadla pozicijo Turkov, ki je žugala desnemu ruskemu krilu. Ob enem pa so Turki hoteli Ruse zajeti; razširili so svoje levo krilo, da bi prešli v globoko dolino, ki je vmes, in da bi dobili nasprotno višavo v hrbtu Rusom. Oba napadujoča oddelka sta se v dolini trčila in vnel se je hud in trdovraten boj. Ker so višave bile v turških rokah, morali so vojaki nezavarovani iti v dolino in so bili izpostavljeni kanonskemu ognju, iz gostega lesovja turške pozicije pa so jih podirale kugle iz pušk. Cesta je tako izpostavljena, da je silno težko preskrbovati se s strelivom. Turki so raztresli cele oddelke strelcev, ki gotovo niso imeli druge naloge, kakor močno streljati na vse; kar bi se jim iz ruskih vrst pokazalo. Ko sem šel jaz gori, da bi gledal zanimivi prizor spodaj, streljalo je na mojo kapo takoj kakih 7 strelcev. Streljanje pušk na ruske pozicije je trajal celi dan, dokler turške pozicije niso bile vzete.

Od nekaterih štabnih oficirjev zvedel sem te podrobnosti: Turki so začeli boj 21. avgusta, napadaje strmine nad sotesko. V soteski samej je bila bulgarska legija in eden polk 9. divizije; oba ta oddelka sta bila po prejšnjih bojih jako oslabiljena in nista štela nad 3000 mož s 40 kanoni. Iz Trnove nista mogla pomoči dobiti, ker je 14 ur daleč. To je bila huda napaka. Pešica Rusov se je hrabro bojevala in Turki niso imeli nobenega dobička, akoravno so napali skrajno črto ruskih utrjenj na najvišjem vrhunci soteske. Rusi so položili rove, ki so ravno takrat zleteli v zrak, ko se je bilo čelo turških napadujočih čet nad njimi zbralo. Več Turkov je bilo v kose raztrganih. Izgubili so Rusi prvi dan samo 200 mož, večidel iz bulgarske legije.

Drugi den 22. avgusta boj ni bil posebno hud, ker so Turki vedno le poskušali, iti okolo

kril ruskih pozicij; a napadi so bili zares jako trdovratni in vztrajni.

Včeraj so Turki napali rusko pozicijo od predaj in od strani in so pregnali branitelje iz sprednjih pozicij. K sreči je prišla pomoč, ki je nezgodo še o pravem času odvrnila. General Stoljetov je storil vse, kar je mogel, pa tudi on ni mogel delati čudežev, dočim je 5000 mož grmelo na njega. Zdaj pride iz Selvija brigada 9. divizije pod generalom Dorožinskim, in ta prilična pomoč je bila za Stoljetova neizmerne vrednosti. Bili so se celi dan, in ko je solnce začelo zahajati, bili so se Turki tako blizu prignjeli, da je bilo videti, kakor da imajo Rusi zdaj obkoljeni biti in si turške čete, ki so plezale na ruske holmee na drugej strani ceste, za hrbtom ruskih pozicij roko podati. Ruska generala sta v tem kritičnem trenutku telegrafirala carju, izraževaj svoj strah in razlagajé, kaj se mora storiti, da se to zapreči, zagotavlja, da bosta svoje pozicije tako držala, da pride pomoč, in da bosta ona in njiju vojaki vstrajali do zadnje kaplje krvi. Ob šestih je boj za nekaj časa prenehal, kar pa Rusom ni koristilo, ker so bile vse njih reserve v boji. Vojake je strašno mučila vročina, glad in žeja; uže tri dni niso nič kuhali in vode Rusi niso imeli. Siromaki so zevajé ležali ob golih pečinah, še zmenili se niso za to, da so okoli njih žvigale turške kugle. Po sosednjih višavah in iz dolov pa se je razlegal klic: allah il allah! — Zastonj sta čakala generala pomoči — kar nič se ni hotelo pokazati. Končno zagleda Stoljetov na skrajnem horizontu dolgo kolono, ki se je bližala. Ta prizor je takoj vse spremenil. Vse je skočilo po konci in gledalo v daljavo, in ko zapazijo prihajajoče, zagrmí stresa-joč „ura!“ Čelo kolone se je bližalo Karavli — a to so jezdecí. Kmalu je ena gorska baterija delovala protiturški artileriji na obrašenej višavi, raz katere so Turki desnico ruske vojske ljuto obstreljavali. Zdaj pa je prišla tudi pehota. Napadala je Turke od desne, in izza vsakega kamena, izza vsakega grma, izza vsakega drevesa se je videl dim njihovih pušk. Bil je to bataljon strelne brigade, katera je generala Gurka spremljala, ko je tako zmagovito bil napredoval. Brigada je marširala 14 ur daleč nepretrgoma, ne da bi spala, ne da bi kuhala in je takoj začela delovati, ne da bi si privoščila pet minut za oddahnenje. Njeni general, hrabri Zvitinski, je spremlja ter napade sovražno pozicijo na gozdnej višavi v desnem ruskem krilu. General Radecki, ki je strelce poslal in tako v odločilnem trenutku rešil dan, pride tudi sam s svojim štabom po cesti gori, jaše na treh odprtih krajih preko turškega ognja in se pridruži onima dvema generalom na čelu, blizu baterije prve pozicije. Kot najtarsi in najvišji častnik prevzame od Stoljetova velje. Takoj, ko se je dan zaznal, začeli so se Rusi zopet bojevati, da bi se osvobodili napadanja in pritiskanja turških baterij in pozicij na obraščenih višavah na

desnem krilu. Bulgarski kmetje so vojakom izvrstno pomagali, donaševajé jim v vrčih vodo tja v prve vrste, katere so zadaj od daleč prinesli, prehajajé od Turkov obstreljan pot. Boj se je pomikal čedalje bolj v dolino; ukrepljenja, poslana od 9. divizije postavila so se zdolej prav močno in dobro. Ob devetih pride Dragomirov z dvema polkoma druge brigade svoje divizije. Popustivši eden polk pri Kanu za reservo, maširal je z drugim po cesti proti prvej poziciji. V dolini se je vedno ostro streljalo iz pušk celo dopoldne. Sicer je pa divjal boj po dolini sem pa tja. Ob najmanjših do poludne so bili Rusi uže zašli v leščevje na rebri, katero so bili Turki zaseli. Rusi so bili pri tem prodiranji doli v odprtej dolini polno mrtvih in ranjenih za seboj pustili in so morali kmalu umakniti se in so bili od Turkov nazaj potisnjeni. Pri tem so pač ruski strelci pokazali veliko urnost v iskanji in porabi vsacega grmička in drevesa za pokritje, ali vojaki Mirskega polka so stali na prostem polji, nepokriti proti sovražnim puškam. Zavoljo tega so ti vojaki ta dan največ izgubili. Vse strahote gozdnega boja so se tu razdivjale bile in iz gostega lesovja se je slišalo pokanje strelcev, srditi kriki bojujočih in bolestni klici ranjenih. Ob 12. ure sta bila 2 bataljona žitomerskega polka komandirana, naj vzameta desni kot turške pozicije. Turški gorski kanoni so jih močno zadevali, vendar so prodirali v gozd. Ruska artilerija je delala pred njimi, ker je močno v gozd streljala, a zdaj je morala ogenj vstaviti, da nebi lastnih ljudi zadevala. Zopet je prišlo le na puško in bajonet. Zdaj je bila odločba bitve. Oster boj spredaj na čelu in na strani je trajal več ko eno uro, a bilo je očitno, da so Rusi korak za korakom tal pridobivali. Bitva se je bližala odločitvi in na ruske strani je bilo največje razburjenje. General Radecki se postavi osebno na čelo ene kompanije rezerv, na čelu drugi polkovnik in tako sta jih peljala ven v ogenj. Zavest, da jih vrhovni poveljnik sam vodi, navdušil je ruske vojaké posebno in njih hurá-klici so preglasovali pokanje pušk. V brzoteku so čez dolino tekli in pri zadnjem rebri vrgli se na Turke. Zdaj se je začel šurm proti srednji višini. Iz dreves od Turkov narejene klade in šance so Rusi preskočili, bajonet je deloval grozovito in nazadnje je oznanjevalo pretresujoče zmagovalno kričanje Rusov, da so vso visočino od Turkov očistili in jim pozicijo vzeli. To je bilo ob dveh popoldne. Radecki je pa hotel železo kovati, dokler je bilo razbeljeno. Sklenil je še ono turško pozicijo vzeti, ki leži proti vasi Šipki, v kateri so se bili Turki prvi dan boja ukopali. Podoljski polk je bil iz reserve ven poklican in je šel navzdol proti Turkom krit z močnim ognjem iz ruskih baterij. Tudi ta napad je imel dober uspeh in Radecki je razširil se takó spredaj, kakor ob straneh. To se godilo 24. avgusta. Šipkina soteska je ostala v ruskih rokah in vsi sledeči napadi Turkov 25., 26., 27.,

30. in 31. avgusta bili so zastoj! Ves svet občuduje ruske junake.

Smešničar 36. Pivec se krega nad krčmarjem rekoč: zakaj točite slabo vino, po katerem me vselej glava boli? Krčmar se mu pa kratko odreže: ali sem jaz kriv, da imate Vi tako slabo glavo?

Razne stvari.

(Milostljivi naš knez in škof) so prvi uslišali milo prošnjo „Slov. Gosp.“ za siromake 18. avg. od toče zadete v mariborskem, št. lenartskem in ptujskem okraju ter so darovali 50 fl. Izrekli so tudi svojo preuzvišeno voljo, še več dati in sicer takim iz onih krajev, kateri jim bodo od dotičnih č. g. fajmoštrov priporočeni! Bog plati!

(Šolske sestre) pri sv. Petru pod Mariborom obhajajo 12. t. m. sklep dekliške šole, katero one tam vodijo. K šolski skušnji so uljudno povabljeni stariši, ki imajo deklice v tej učilnici, in prijatelji šolske mladine sploh.

(Ljubljanski knezoškof) so te dni prišli v Gornji Grad, da kot novi gospodar ogledajo tamošnja velika posestva ljubljanskega škofijstva.

(Huda griža) razsaja v Dramljah; od 62 zbolelih ljudi je že mnogo umrlo.

(Utonil je v Dravi) pri kopanju Tomaž Sabadin, hlapec v Mahrenbergu, mrtvo truplo je Drava izvrгла v Tretenici in so ga v Kamei pokopali.

(Pogoreli) so na Cvenu Martin Rus, Jožef Tola in Matija Nemec, škode je 5600 fl. potem Anton Sailer in Blaž Mendaž v Jurovcih, škode je 4500 fl. dalje Anton Domajako in Franc Majcen v Hrastovenjaku, škode je 4000 fl. Juri Šauc v Vozenici, ki ima 5000 fl. škode in Franc Bučelek pri sv. Križu nad Mariborom, kateremu so škodo cenili na 3000 fl.

(Spremembe v Lavantinski škofiji.) Č. g. A. Jazbec je imenovan za župnika v zgornji Kungoti. — Prestavljena sta čč. gg. kaplana: A. Inkret v Vitanje II., in J. Ulčnik v Lučo. Na novo sta vmeščena čč. gg.: J. Nedeljko v sv. Martin pri Slov. Gradu II. in Fr. Slavič v Muto. — Umrli je č. g. M. Urlaub, župnik v pokoju, star 61 let.

Dražbe III. 15. sept. Janez Baumgartner v Ojstrem 2040 fl. 19. sept. Valentin Robar v Slov. Bistrici in Ana Globočnik v Gorci 9800 fl. 24. sept. Franc Bezjak v Bišečkem vrhu 200 fl.

Listič uredništva. G. S. v L. Hvala, toda o delovanju narodnjakov na izpostavljenih mestih javno poročati ni varno, zato smo Vaš vesel dopis odložili; dopis iz Ljutomeru, od sv. Križa nam je za sedaj prepozno došel; g. Jakob V. v Ljutomeru: Vašega dopisa o advokatih, uradnikih itd. se ne upamo objaviti, predložite celo reč natančno g. Hermannu, državnemu poslanen! G. G. pri sv. Janžu: Vam radi vse verujemo in pritrldimo, ali zaradi bližnjih volitev ne dražimo! G. L. v Brašlovcih: bo menda boljše zastran šolskega pretepa vse prepustiti sodniji!

Tržna cena

preteklega tedna po hektolitrih.

1 Hl. = 1⁰⁰/₁₀₀ vag. — 100 kilo = 1 cent in 78 ¹/₂ funta.

Mesta	Pšenica	Rž	Jedmen	Oves	Turšica	Proso	Ajda
	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.
Maribor	9 60	5 90	5 20	3 10	6 50	—	6 80
Ptuj	9 —	6 —	4 50	3 —	6 —	6 50	6 88
Ormuž	8 80	6 80	5 40	3 55	5 —	7 80	4 60
Gradec	8 36	5 70	5 33	3 33	5 36	—	6 20
Celovec	9 —	6 10	5 14	2 84	5 70	4 46	8 70
Ljubljana	9 10	7 —	4 55	3 90	6 —	4 70	6 48
Varaždin	8 70	6 —	5 —	3 40	6 —	7 8 7	—
Zagreb	9 —	8 —	3 80	4 —	6 10	6 20	6 50
Dunaj	12 10	8 32	9 60	6 90	7 —	—	—
Pešt	10 60	7 30	9 —	6 10	6 50	5 —	—

Loterijske številke:

V Gradcu 1. septembra 1877: 28 15 65 14 35.

Na Dunaju " " 18 22 54 25 31.

Prihodnje srečanje 15. septembra 1877.

1—2

400 goldinarjev

dohodkov na leto in še več!!

Vsak pošten in plačati zmožen podvzetnik v slehernem kraju dobi na Dunaju pod jako ugodnimi pogoji zalogo zdravih sladnih preparatov (Malzheilpräparate) iz c. k. dvorne fabrike za sladne preparate Janeza Hoff-a, iznajdnika sladnih preparatov in oskrbovalca pri skoro vseh evropskih vladarjih. Poudbe z pojasnili se naj pošiljajo pod napisom: Johann Hoff, k. k. Hof-Malzpräparaten-Fabrik, Graben, Bräunerstrasse Nr. 8. in Wien.

Poduk za goste.

se bo vršil od 24. sept. do 6. oktobra na sadje in vinorejski šoli pri Mariboru o raznih sortah sadja in grozdja, o poletnem oskrbovanju sadu-nosnega drevja in vinske trte ter o koristni porabi sadja. Sprejemajo se le 18 let in više stari štajerci dovolj izobraženi, ter se jim je treba oglašati se pisмено pri ravnateljstvu do 20. sept. t. l.

Študentje,

kateri bodo staževanje iskali, dobodo ga v Dvorni ulici štev. 4. z prav dobro posteljo in svetlo sobo.